

НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОПЛИВІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
ТЕБЕ

Там, де ти не був...

Випуск 6 (109)

Шрі-Ланка

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Настав червень – час, коли школярі планують, як цікаво провести три місяці літніх канікул.

Вартові вирушили в гості до дідуса Якова, будинок котрого став для них рідним. Дядько Петро, у якого несподівано скасувалася поїздка до Шрі-Ланки, склав їм компанію. Скільки ж у них було планів!

По-перше, допомогти дідусеві поратися по господарству. По-друге, обстежити руїни старовинного замку. Одного разу друзі там уже були, але недовго. Цього разу друг дідуса, лісник дядько Льоня, обіцяв показати місце, де 100 років тому виявили старовинний скарб. По-третє, облаштувати на горищі дідусевого будинку Штаб Вартових Дружболандії.

Погляньте, яка незвичайна лампа!

Дядько Петро та дідусь Яків пообіцяли допомогти з електрикою, Інтернетом і меблями, а ось прибирати на горищі друзі мали самі, чому вони дуже зраділи! Той, хто колинебудь розбирав «скаби на горищі», зрозуміє, з яким інтересом діти взялися до роботи.

На світанку друзі відразу розпочали «горищні розкопки».

– Погляньте, яка незвичайна лампа, – Тишка обережно взяв до рук доволі велику лампу на зеленій підставці, із золотистим малюнком на білому плафоні та скляною колбою всередині. – Вона точно не електрична. Дроту немає, тільки якесь коліщатко збоку.

– Та це ж гасова лампа! – сказав Михайлик, підійшовши до друга. – Схожа є в моїх бабусі та дідуса. Тільки в них вона зовсім простенька, а ця доволі вишукана! Чи не так, Марійко?

– Так, – погодилася сестра. – Гасова й доволі вишукана! Можна вона потім стояти-ме в мене на столі?

– Звісно, – погодилися хлопчики, і Тишка віддав лампу Марійці.

Дівчинка обережно понесла її в куток, де вже стояли меблі й коробки для речей, які друзі збиралися залишити у своєму Штабі. Як і все на горищі, лампа була припорошена, тож Марійка вирішила її почистити. Вона обережно зняла плафон і колбу, перевернула підставку й побачила, що її низ чимось заклеєний.

– Михайлику, допоможи! – покликала Марійка брата. – Тут потрібно дещо відірвати, а мені не вдається.

Ніхто з друзів теж не зміг цього зробити, тому вони спустилися вниз і звернулися по допомогу до дядька Петра. Йому це вдалося. Під шаром лаку та паперу друзі побачили складену вчетверо стару світлину. На пожовтілому картоні були зображені двоє: офіцер із шаблею на боці сидів на дивані, а поруч із ним – вродлива дівчина.

– Ой, погляньте, на столику біля них стоїть така сама лампа! – вигукнула Марійка, указавши пальцем на фотографію.

– Дідусю, ти знаєш цих людей? – запитав Яша. – Чия це лампа?

Дідусь Яків знизав плечима:

– Не пам'ятаю, щоб у нас була така. Напевно, вона залишилася від колишніх господарів. Коли ми купили цей будинок, то на горішці було багато речей, ми нічого не викидали.

– Можна подивитися їхні дані в документах про продаж, – запропонував дядько Петро, – а потім пошукати в архівах. Мама Тишки може нам у цьому допомогти!

– Чудово! – зраділи Вартові. – Завдяки фотографії ми виявили справжнісіньку таємницю й тепер її розгадуватимемо!

– Авжеж, саме тому я люблю фотографуватися в тих місцях, де буваю, – підтримав друзів дядько Петро. – Переглядаючи світлини, можна ще багато чого помітити. До речі,

Щоб розкрити таємниці Дружболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ – прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це Біблія, у якій записані головні закони Дружболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ – це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ – люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

хоч мені цього разу не вдалося поїхати до Шрі-Ланки, але в мене є фотографії з моєї минулої подорожі, і я обов'язково вам їх покажу.

– Ура! – вигукнули Вартові. – Наші...

ПРИГОДИ
В ПОШУКАХ ГОЛОВНОГО
тривають!

Шрі-Ланка

Sri Lanka

Шрі-Ланка – це невелика, схожа на краплю держава-острів у Індійському океані неподалік від екватора.

Є багато пояснень її назви, але найпоширеніше таке: «Шрі-Ланка» перекладається з мови санскрит як «славна, прекрасна, благословенна земля».

ЧОМУ ЦЕЙЛОН?

З давніх-давен острів фігурував у розповідях інших народів, але з різними назвами. Стародавні китайці називали його Сейлідіп, а стародавні перси – Серендіп. Пізніше греки змінили назву на Сілен Діва, яку європейці скоротили до «Сілен». Однак і на цьому все не скінчилося! Португальці перетворили «Сілен» на «Цейлао», голландці – на «Цейлан», а британці – на «Цейлон». Із Сейлідіпа на Цейлон – наче в грі «Зіпсований телефон»!

ЧОРНИЙ, БІЛИЙ І...?

Зелений. Це основні сорти відомого цейлонського чаю, а Шрі-Ланка – найбільша чайна імперія після Китаю та Індії. Так-так, країну перейменували, а чай – ні, адже саме цією назвою він відомий цілому світу! Усі чайні листки збирають із кущів вручну, і ось від того, що з ними робитимуть далі, залежить, яким буде чай. Для зеленого чаю листя ошпарюють гарячою парою, для чорного – довго сушать і підсмажують, а білий роблять з молодого листя, яке тільки в'ялять і трохи підсушують.

КРАЇНА СПЕЦІЙ

Цейлон – батьківщина багатьох прянощів. На сьогодні в країні є понад сотню «садів спецій», де ростуть і духмяніють десятки ароматних дерев, кущів, трав і, звісно, королева саду – найкраща у світі цейлонська кориця в паличках!

ДВІ СТОЛИЦІ

Коломбо – найбільше місто та найбільший порт країни. Ще не так давно воно було столицею, але приблизно 50 років тому головним містом держави зробили Шрі-Джаяварденепура-Котте – містечко, яке було столицею до Коломбо. Котте – тихе й спокійне, а Коломбо – гамірне й багатолюдне. Їх пов'язує давня історія. 1505 року посланці португальського корабля прибули до порту Коломбо, що лише за п'ять кілометрів від столиці Котте. Однак провідники примудрилися розтягнути цей шлях на триденний похід островом, щоб заплутати гостей і приховати від них точне місце розташування столиці! Донині вислів «іти до Котте» для ланкійців означає «шукати об'їзну дорогу».

СЛОНОВЕ МІСТО

Колись слони були головним засобом пересування на острові, їх було дуже багато, і цих велетнів цінували. Однак у наші дні фермерам доводиться боротися з ними, захищаючи від слонових набігів свої посіви, будинки та навіть життя. І слонів шкода, і фермерів зрозуміти можна! Тому на острові вирішили побудувати слоновий притулок у Пінनावела: тут мешкають слоненята-сироти, слони-інваліди й слони-пенсіонери, а також народжуються нові дитинчата. Носатих велетнів годують, лікують, а малят напувають теплим молоком з пляшечок. Можливо, саме тому слони в притулку добрі, спокійні та з радістю приймають «бананове чагування» від відвідувачів?

СІГІРІЯ

У самому центрі Шрі-Ланки над зарослою джунглями рівниною височіє скеля-плато Сігірія – Левина скеля. Колись цар Кассапа I побудував на її вершині свій палац, оточивши його оборонними ровами й неприступними стінами. Навколо скелі були розташовані сади з басейнами та фонтанами. Частина скелі була розписана вишуканими фресками, а сходи до вершини пролягали крізь пащу гігантського лева, від якого вціліли тільки дві величезні лапи.

ШРІ-ЛАНКА У ФОТОГРАФІЯХ

Можна довго й багато розповідати про те, що ти побачив під час подорожі, але як описати блакить океану, білосніжність пляжу, іскристу зелень джунглів або різнобарв'я східного ринку? Найкраще про це «розкажуть» фотографії!

Адамів Пік. Це гора, оточена густими лісами й оповита частими туманами. Щоб зійти на неї й зробити прекрасні фото світанку, потрібно вирушати в дорогу не пізніше ніж о другій годині ночі, адже до вершини ведуть 5200 сходинок!

Полоннарува. Стародавня столиця Цейлону, навіть розграбована й зруйнована, приголомшує своєю красою та величию. Рука сама собою тягнеться до фотокамери, а уява намагається домалювати те, що бачать очі.

Королівський ботанічний сад у Піраденії. Надзвичайно витончені орхідеї пишаються своїм званням «королівські квіти». Прекрасна Алея королівських пальм нещодавно відзначила своє 116-річчя. Ялинки, які насправді не ялинки, а сосни араукарії, вигинаються під пісний вітру. Рівні газони та кущики доброзичливо поглядають на своїх «нестрижених» сусідів. Як добре, що шматочок цієї краси можна «забрати із собою» у своєму фотоапараті!

Острів самоцвітів. Шрі-Ланку з давніх-давен називають островом коштовних каменів. У шахтах Ратнапури добувають рубіни, гранати, місячний камінь, аметисти, але «королем» самоцвітів є сапфір – блакитний, рожевий,

жовтий, білий і дуже рідкісний зірчастий. Звісно, усього не купиш, але ж можна сфотографувати! Інформація для допитливих: відомий шріланкійський синій сапфір «Блактина красуня» прикрашає англійську корону!

Скиглява діра. Це один з найбільших і наймогутніших природних фонтанів Землі, а самі ланкійці називають його «диханням кита». Усе через скельний розлом, об який з величезною силою вдаряються хвилі. Вода під великим тиском пробивається крізь ущелину й неймовірним фонтаном виривається високо в небо, видаючи незвичайні звуки, схожі на виття. Тут уже потрібно не фотографувати, а знімати відео!

Сафарі в парку Кумана. Тут гарне все: велике озеро, заповнене птахами; папоротневі гаї з буйволами; мангрові зарості з котами-риболовами та крокодилами-грабіжниками; слони, кабани й антилопи, які живуть на рівнині. Якщо пощастить, можна сфотографувати леопарда, який відпочиває на гілці дерева! Фотополування – найкраще сафарі!

Кокос. З назвою Серендіб Шрі-Ланка увійшла в розповіді про Синдбада-мореплавця з «Тисячі й однієї ночі» як країна коштовних каменів і кокосових пальм. Тут ростуть два види кокосів: зелені, не дуже солодкі, їх використовують для пиття, і жовті, дуже солодкі, їх називають королівськими кокосами. Із жовтих — виготовляють кокосову олію, стружку, які додають майже в усі страви.

Котту роті. Роті – це ланкійський хліб-коржик, у якому, крім води та борошна, міститься м'якоть кокоса.

Котту роті – це найпопулярніша вулична їжа: рублений роті, змішаний з обсмаженими овочами (перець, цибуля порей, морква), а також різноманітними добавками (яйця, сир, м'ясо). Це страва для вечері, тому продають її переважно наприкінці дня.

Повечеряли – і мерщій до океану фотографувати захід сонця!

ЯК ЖИВУТЬ ЛАНКІЙЦІ?

Ланкійці люблять спеції й додають їх до всіх страв. Навіть пироги та булочки часто готують з гострою начинкою. А ще дуже полюбляють імбирний чай і лимонад!

Новий рік ланкійці святкують 14 квітня, а не взимку. Вони готуються до нього так само, як і ми: прибирають оселі, купують подарунки та готують ласощі. Друзі та родичі влаштовують різні ігри й конкурси: бій подушками, сидячи на колоді; перетягування каната; змагання, хто кого «перестукає» на барабанах і хто найдовше танцюватиме.

У місцевих кав'ярнях їжу часто подають або на листі зелені замість тарілок, або на посудині, укритій харчовою плівкою. Незвично, але гігієнічно, та й посуд після їжі не потрібно мити!

На деяких пляжах можна побачити традиційну ланкійську риболовлю на жердинах. Чоловіки сидять з вудками в очікуванні здобичі, але тільки заради туристів. Рибу на продаж і для їжі тут давно ловлять сітями з моторних човнів!

Після спустошливих цунамі більшість ланкійців живе бідно. Нерідко в будинках вікна не засклені й немає дверей, їх замінюють фіранки та москітні сітки. Водночас жителі острова – завзяті кіномани, і майже в кожного вдома обов'язково має бути телевізор!

Виготовляють пальмовий мед і цукор. Хакуру – це сік із суцвіть різних пальм, який довго випарюють, а потім отримують затверділий смачний і корисний цукор.

Часто його продають як маленькі цукерки-цеглинки. Якщо сік уварюють недовго, то виходить рідкий сироп, за смаком схожий на фініки з карамеллю. Це і є пальмовий мед – хоней.

З кокоса, хакуру та кунжуту виготовляють круглі м'які цукерки – талабол. Однак улюблений смаколик ланкійців – морозиво. Його продають чи не на кожному кроці.

Слони – головні учасники всіх свят і фестивалів Шрі-Ланки. Їх вбирають у спеціальні костюми-маски й прикрашають коштовностями. Для таких виступів слонів тренують багато років.

Фігурки слонів теж вирізьблюють із чорного ебенового дерева. До слова, для перевірки статуетку краще трохи пошкрябати нігтем: якщо фарба сходить – це підробка. Ебенове дерево не втрачає кольору, навіть якщо його дуже потерти.

Ланкійці їздять переважно на мотоциклах і велосипедах. Можна проїхатися на велорикшах, які називають «тук-тук». Можна й автобусом. Та ось халепа: водії зовсім не дотримуються правил дорожнього руху!

Своїм символом серед квітів ланкійці обрали блакитний (або зоряний) лотос. Насіння квітки падає в болотну багнюку й пускає корені, стебло росте та тягнеться до світла, яке проникає крізь товщу води. На поверхні води розпускається квітка, схожа на сонце або чисте світло. Вона символізує істину, чистоту та волю!

ІСТОРІЯ ФОТОГРАФІЇ

Скільки фотографій є на планеті? А скільки світлин робить усе людство щодня? Сьогодні це вже неможливо порахувати, як і неможливо уявити життя без фото. Проте так було не завжди...

Першими «фотографами» були художники, а найпершими «фотографіями» – наскельні малюнки. Хоч це не точні зображення, але все ж таки завдяки їм ми можемо знати, як тоді жили люди.

Пейзажі та портрети дозволяють нам сьогодні хоч трохи уявити, як жили люди в минулі століття. Однак бути зображеними на монетах, портретах чи бути висіченими із каменю могли тільки багатії, відомі або близькі митцеві люди.

Бачачи своє відображення у воді або дзеркалі, учені та винахідники довго думали, як би навчитися зберігати його. І на-решті придумали!

Ще в V–IV столітті до н. е. в Стародавній Греції з'явилася камера-обскура – темна кімната або скринька з отвором в одній зі стінок. Промені світла, проходячи крізь маленький отвір, відтворювали на протилежній стіні перевернуте зображення того, що було за отвором. Однак зберегти цей відбиток можна було, тільки обмалювавши його.

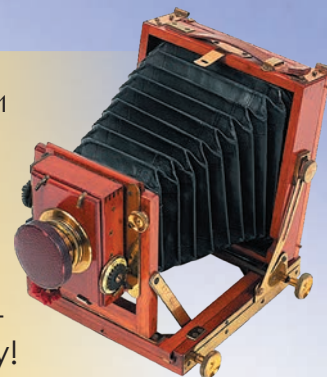

Згодом учені знайшли особливі матеріали, які під дією світла могли зберігати отримані зображення. Спочатку такими матеріалами вкривали металеві пластини, а не папір. Уперше такий відбиток зробив француз Луї Дагер, тому й перші фотографії називалися дагеротипами. Копіювати такі світлини було неможливо.

Уже значно пізніше знімки почали називати «фотографіями» (від давньогрецьких слів «світло» й «пишу»). Тобто світлина – це зображення, «записане» та збережене за допомогою світла на особливих світлочутливих матеріалах.

Перші фотоапарати були ось такими великими, зате до цього часу люди вже придумали, як копіювати отримані світлини.

Фотоапарати працювали дуже повільно: заради одного портрета доводилося сидіти нерухомо цілу годину!

Потім винайшли фотоплівку, яку вже можна було помістити в такий маленький фотоапарат. Його за простою можна було покласти в сумку й вирушити в подорож, роблячи десяток знімків за хвилину!

Зображення на плівці виходило протилежним: усе чорне – білим, а все біле – чорним. Тільки коли його переносили з плівки на папір, то все ставало таким, яким ми звикли це бачити. Проявляти плівку та друкувати світлини потрібно було в спеціальних розчинах і тільки в темній кімнаті із червоним світлом.

Тепер фотографії роблять без плівки, за допомогою цифрових камер і мобільних телефонів. Зафіксоване зображення можна за мить побачити на екрані, а те, що не сподобається, відразу ж видалити!

Сьогодні неможливо уявити ані звичайне, ані наукове життя без фотографії. І, до речі, саме завдяки їй виникли кіно та телебачення!

ФОТО-МЕМО

ПРАВИЛА ГРИ

Парні картки розклади на столі зображенням донизу. Кожен гравець під час свого ходу перевертає дві картки так, щоб їх усі бачили.

Якщо фотографії на картках однакові, гравець забирає їх і відкриває дві нові доти, доки не знайде карток з однаковими фотографіями. Якщо фотографії на картках різні, то він кладе їх на місце зображенням донизу, хід переходить до наступного учасника.

Ускладнення. Відкривши парні картки, потрібно назвати місце, зображене на них, і факти про нього. Якщо гравець не може цього зробити, то кладе картки на місце зображенням донизу, хід переходить до наступного учасника.

Перемагає той, хто збере якомога більше карток!

ФАКТИ:

1 – ЕЙФЕЛЕВА ВЕЖА – символ Парижа. Має 1792 сходинки. Кожні сім років вежу перефарбовують, щоб захистити від корозії. Для цього використовують 60 тонн фарби.

2 – БІГ-БЕН – годинник на вежі будівлі парламенту в Лондоні. На його маятник кладуть англійський пенні, щоб годинниковий механізм працював точно.

3 – ТАДЖ-МАХАЛ – пам'ятник-мавзолей в Індії, який побудував король Шах Джахан над могилою своєї палко коханої дружини Мумтаз Махал як згадку про її красу.

4 – НОЙШВАНШТАЙН – романтичний замок короля Людвіга II в Німеччині. Перекладається як «нова лебедина круча». Споруду будували як казковий палац.

5 – СТОУНХЕНДЖ – частково зруйнована споруда з величезних 5-, 25- і 50-тонних кам'яних брил в Англії. У минулому слугувала для спостереження за Сонцем і Місяцем.

6 – ВЕЛИКА КИТАЙСЬКА СТІНА протяжністю понад 900 км захищала країну від нападів із півночі. Її видно навіть із космосу!

7 – ГОТЕЛЬ «ВІТРИЛО» розташований на штучному острові в місті Дубай, Об'єднані Арабські Емірати. Має трикутну форму, яка нагадує арабське вітрило.

8 – ОСТРІВ ПАСХИ – острів у Тихому океані, сповнений таємниць. Невідомо, як і навіщо тут встановлені 600 гігантських статуй і чому інші, у каменярях і кратері вулкана, залишилися незавершеними.

9 – АТОМІУМ – символ Брюсселя, Бельгія. Величезна модель молекули заліза, збільшена в 165 мільярдів разів. Нагорі є оглядовий майданчик, а всередині можна заночувати й відвідати кав'ярню.

10 – САГРАДА ФАМІЛІЯ – найвідоміший храм в Іспанії. Його будівництво розпочалося 1882 року й триває досі.

11 – ПЕТРА – стародавнє місто, яке багато століть було сховане серед скель пустелі Йорданії. 200 років тому виявили потаємний шлях до міста та будівлі, витесані в рожевих скелях.

12 – ЧИЧЕН-ІЦА – стародавнє місто індіанців майя в Мексиці. Найвідоміша будівля в місті – 30-метрова **ПІРАМІДА КУКУЛЬКАНА**.

13 – МІСТ РІАЛЬТО – найвідоміша й найдавніша переправа через канал у Венеції.

14 – ХВИЛІ АРИЗОНИ – різнокольорові піщані дюни в США, які перетворилися на тверді породи, схожі на застигли морські хвилі. Вони крихкі, тому їх бережуть і рідко кого сюди пускають.

15 – ЗОРЯНЕ НЕБО В ПЕЧЕРІ – печера в Новій Зеландії, де ефект нічного неба створюють блискучі личинки грибних комарів, які живуть під її куполом.

16 – ДОЛИНА ГЕЙЗЕРІВ НА КАМЧАТЦІ – понад 20 величезних гейзерів, гарячі джерела, фонтани окропу й різнокольорові схили, якими струменіє гаряча вода.

17 – ЛАСТІВЧИНЕ ГНІЗДО – білий палац на скелі в Криму, просто над синіми хвилями.

18 – ЧОГОРИ – гора, лише на 234 метри нижча за Еверест, водночас сходження на неї значно небезпечніше. За весь час на вершині побували тільки 300 людей.

19 – ПРАПОР НЕПАЛУ – єдиний п'ятикутний прапор у світі. Його можна назвати напів'ялинкою.

20 – ХО ТУЇ ТЬЄН – закинутий аквапарк серед в'єтнамських джунглів. Паша дракона – оглядовий майданчик, а всередині дракона мали бути акваріуми.

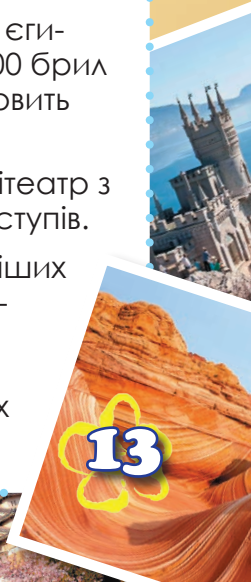
21 – ТУНЕЛЬ КОХАННЯ – туристична принада України. Крони дерев зрослися зверху, а потяги, проїжджаючи колією, постійно обламують відрослі гілки, зберігаючи форму тунелю.

22 – ПІЗАНСЬКА ВЕЖА – знаменита в Італії похилена вежа, яка нібито ось-ось упаде. За вісім століть її верхівка схилилася по вертикалі майже на п'ять метрів.

23 – ПІРАМІДА ХЕОПСА – найдавніша єгипетська піраміда, складена з 2 300 000 брил вапняку. Шлях навколо піраміди становить майже кілометр.

24 – КОЛІЗЕЙ – давньоримський амфітеатр з ареною для театральних і бойових виступів.

25 – ЗАМОК ХІМЕДЗІ – один з найдавніших у Японії. Величезний сад довкола замку висаджений у формі спірального лабіринту з глухими кутами, щоб нападники блукали колами, доки по них стрілятимуть з веж.

"Фотографія" Бога

Чи можна описати людину за фотографією? Звісно, можна. Форма обличчя й носа, товщина губ, розріз і колір очей, волосся, зріст або вік. За фото навіть можна припустити, до якої народності належить людина: європеєць, азіат чи африканець. Світлина може розповісти про людину багато що, але не все. За нею практично неможливо дізнатися про характер особи.

Створюючи людину, Бог створив її за Своїм образом і подобою. Так написано в першій книзі Біблії – Буття. Чи означає це, що Господь має таку саму зовнішність, як і людина? Адже іноді, дивлячись на фотографії батьків і дітей, ми шукаємо схожість і обов'язково її знаходимо: «мамині очі», «татові зріст і усмішка», «копія дідуся», «крапля в краплю схожий на батька». Який вигляд має Бог і чи схожі ми на Нього? Чи є деь фотографія Творця?

Дуже давно Мойсей – чоловік, з яким Господь розмовляв особисто, – звернувся до Нього з проханням: «Покажи мені славу Твою». «Дозволь мені побачити Тебе, зрозуміти, який Ти!» – ось що означали слова Мойсея. Через багато століть учні Ісуса звернуться до Нього з таким самим проханням: **«Покажи нам Отця, і нам цього буде достатньо!»** Вони хотіли побачити зовнішність, обличчя, але Бог показав їм зовсім інший образ.

Мойсеєві Він сказав стати в щілині скелі, а Сам зійшов на гору в хмарі й оголосив, що означає Його ім'я: **«Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і багатомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх, та певне не вважає чистим винуватого»**.

А учням Ісус відповів: **«Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Отець, Який у Мені перебуває, – Він і творить ті діла»**.

В обох випадках образ Божий – це не Його зовнішній вигляд, а Його характер, який виявляється в Його ділах.

Не тільки Мойсеєві, але й іншим пророкам Господь відкривався саме у Своїх планах, почуттях і діях, і кожен із них міг би щось додати до портрета Бога:

«Бо очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього».

«Небеса – Мій престол, а земля – то підніжок для ніг Моїх».

«Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності».

«Бо Я – Господь, Бог твій, що держить тебе за правицю й говорить до тебе: Не бійся, – Я тобі поможу!»

«Бо Господь дає мудрість, з Його уст – знання й розум!»

«Ти Бог, що прощаєш».

Життя та вчинки Ісуса Христа були найправдивішим описом Бога. Навіть суворий римський воїн, бачачи, як Ісус у передсмертних муках на хресті прощає грішника й молиться про Своїх убивць, потім вигукнув: «Справді, Він був Божий Син!»

Пам'ятаєте, як в Антиохії люди вперше почали називати учнів Ісуса християнами? Це тому, що вони були схожі на Христа?

Так, я теж хочу бути схожим на Нього! Тільки мені це не завжди вдається.

І ми хочемо! Мама каже, що потрібно просити про це в Бога й Він нам допоможе!

Усе добре, що є в тобі, – це відображення Бога!

Хоч після гріхопадіння і люди, і природа дуже змінилися, Бог не допустив, щоб Його образ зовсім зник із них. Ми помічаємо Його в мальовничих заходах сонця та теплому вітрі, у працелюбних мурахах і добрих словах друзів, у тихому голосі совісті й маминому прощенні.

РОБИМО ЯКІСНІ ФОТО!

Ти знаєш, що зробити фото на телефон не складно, але щоб це фото було якісним, потрібно знати декілька важливих правил.

ЗАХОДЬ ВІД СОНЦЯ!

Головне правило освітлення: заходь з боку сонця й тисни на спуск.

Будь-яке джерело світла, сонце чи лампа, мають бути за спиною у фотографа.

ГОРИЗОНТ

Горизонт фотографії – це будь-яка лінія, що розділяє знімок на верхню й нижню частини: край столу, річки, моря, пляжу, поля.

Лінія горизонту посередині можлива, якщо ти робиш фото з віддзеркаленням.

Якщо ж ти хочеш привернути увагу до гарного заходу сонця чи химерних хмар, то лінію горизонту потрібно зробити «низькою», тобто нижче, ніж середина фото.

Якщо ж хочеш виділити щось на передньому плані, то горизонт має бути «високим», тобто вище, ніж середина фото.

«Завалений» горизонт виходить, якщо, фотографуючи, ти тримаєш телефон нерівно. Тоді всі предмети на фото стоятимуть криво. Не дуже гарно, чи не так?

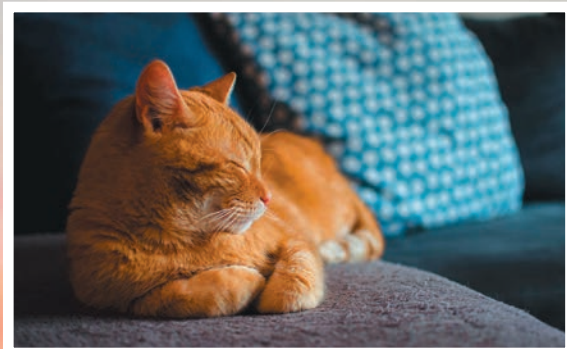
ОБ'ЄКТИ

Об'єкт знімка – це те, що для тебе на цьому фото буде головним, і саме на ньому має бути сфокусована увага. Кадри бувають горизонтальні й вертикальні.

Якщо об'єкт знімка – це людина на повний зріст, високе дерево, стовп або вежа, потрібно знімати вертикальний кадр.

Щоб сфотографувати пейзаж, групу людей або кота, який лежить на дивані, краще повернути телефон і зняти горизонтальний кадр.

Якщо ти хочеш сфотографувати людину на тлі пейзажу, то не розміщуй її в центрі, а краще нехай стоїть лівіше або правіше від центру.

Тло не має бути занадто рябим або яскравим, щоб воно не зливалося з об'єктом і не відвертало від нього увагу.

ФАНТАЗУЙ!

Якщо тобі хочеться виділити якийсь об'єкт, сфотографуй його зблизька. Це може бути квітка, метелик, роса на листку або камінь на пляжі. Буде чудова заставка для телефону!

Можна фотографувати з різних ракурсів: зверху, знизу, збоку, у профіль, анфас, крізь ґратки або замкову шпарину. Цікаві ефекти дають бризки води, вітер, віддзеркалення, природні рамки (вікна, дверні прорізи, арки).

Тільки пам'ятай, що об'єкти, розташовані близько до камери, здаватимуться більшими, ніж віддалені.

НЕ ШКОДУЙ!

Фотографуй багато, але обов'язково потім переглядай і видаляй невдалі кадри. Це навчить тебе вибирати краще й розуміти, чому один знімок вдався, а інший – ні. А ще це допоможе зекономити місце в пам'яті телефону!

З ФОТОКАМЕРОЮ ПО ЦЕЙЛОНУ

Шрі-Ланка – просто рай для фотографа: прекрасна природа, яскраві барви, тварини, які гуляють усюди й майже не бояться людей.

Невловимі втікачі – бурундуки. Вони швидко бігають по гілках і дротах, скачуть по дахах, інколи не даючи заснути господарям. Однак ті не сердяться: звірята так ретельно вишуковують у будинку комах, що їм прощають усе. До того ж вони дуже кумедні, а ще їх легко приручити.

Улюбленці й водночас нахабні прошаки – місцеві мавпочки, дуже допитливі й пустотливі.

Можуть вирвати з рук фотоапарат – і потім їх не доженеш!

Червоний лангур з рудуватим хутром і темною мордочкою. Якщо його розізлити, може навіть напасти на людей.

Малята Лорі – нічні мавпочки. Просто так їх не побачиш і не сфотографуєш, та які ж вони милі! Чи не так?

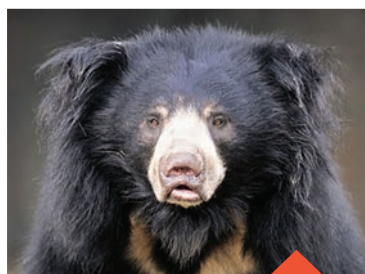
О, а це що за диво на деревах? Летючі лисиці так сплять: униз головою, загорнувшись у крила, мов у плащ. Удень вони сплять, а вночі літають, можуть навіть залетіти в басейн попиту водички. Людей лисички не бояться й нічим їм не загрожують, але й позувати фотографові не будуть, потрібно «спіймати момент»!

На багатьох пляжах можна зробити фото черепах і навіть їх погладити, а якщо пощастить, то й поплавати разом із ними. Май на увазі: у воді вони не такі повільні, як на суходолі!

Навесні на Шрі-Ланці відбувається міграція метеликів. Протягом березня-квітня комахи летять по Саманалі Канді, так званій горі метеликів. І як тут втриматися від «тихого полювання» на гарний кадр?

Рідкісне фото ланкійського леопарда зроблене в Національному парку Яла. У світі залишилося всього 600 цих прекрасних плямистих кішок, і всі вони мешкають тільки в Шрі-Ланці.

Цікавинка країни – цейлонський ведмідь-губач. Губачі їдять мурах і термітів, руйнуючи їхні помешкання. За це вони ще отримали прізвисько «ведмеді-мурахоїди»!

Ящірок на острові так само багато – від маленьких геконів до величезних варанів.

З першими люди прекрасно вживаються, а ось до других краще близько не підходити. Фото здалеку теж будуть чудові!

І, звісно, слони! Чудові, дивовижні цейлонські слони. Поглянь: один із них перебігає через дорогу! Не вдалося зробити фото? Не засмулуйся. Пошукаємо іншого!

ФОТОРАМКА

з ниток

Деякі фотографії, які нагадують про рідних, друзів чи особливі події, ми вішаємо на стіну або кладемо на стіл. Оригінальна яскрава фоторамка може тішити не менше, ніж саме фото. Особливо якщо вона ось така!

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- фотографія;
- коробковий картон;
- товсті нитки;
- ножиці та клей;
- олівець і лінійка.

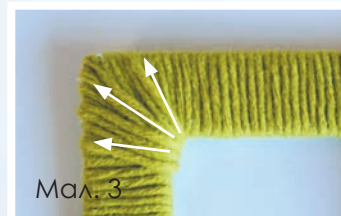
Приклади фотографію до картону й зроби мітки для рамки (див. мал. 1). Ножицями виріж рамку (див. пунктирні лінії).

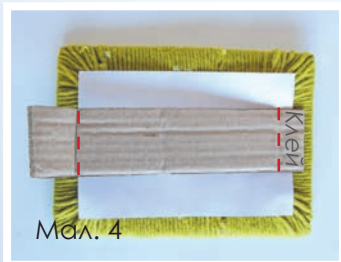
Відмотай трохи нитки в маленький клубок, щоб зручніше було обмотувати рамку. За допомогою клею закріпи кінець нитки на рамці. Обмотай рамку ниткою, стежачи за тим, щоб між нитками не було просвітів (див. мал. 2).

Обмотуючи кути рамки, фіксуєй нитку клеєм, щоб вона не зісковзувала (див. мал. 3).

До зворотної сторони рамки приклей фото (див. мал. 4).

Можеш оздобити рамку м'якою іграшкою.

З картону виріж широку смугу і, зробивши згини (див. мал. 4), приклей до зворотного боку рамки. Це буде підставка для фото.

АПЕЛЬСИНОВИЙ ЧАЙ

Тобі знадобляться:

- апельсин;
- паличка кориці;
- свіжа м'ята;
- горошок коріандру;
- цукор.

- 1.** Декілька гілочок свіжої м'яти промий під проточною водою й поклади на дно чайника або кухля.
- 2.** Половину великого апельсина наріж тонкими четвертинками та добавай до м'яти. З декількох скибок можеш вичавити сік, щоб чай був смачнішим.
- 3.** Добавай паличку кориці та горошок коріандру для аромату.
- 4.** Залий усі інгредієнти окропом. Попроси дорослих допомогти тобі, щоб не ошпаритися.

Смачного!

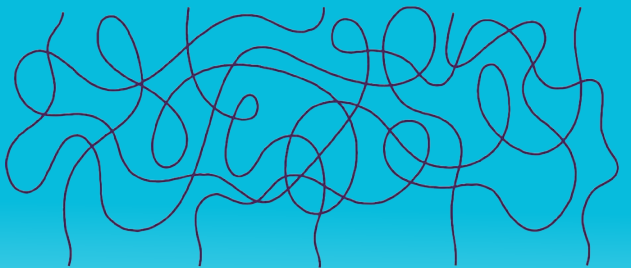
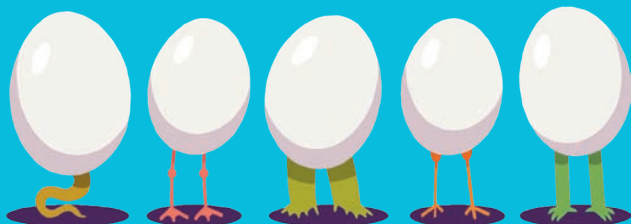
Накрий посудину із чаєм кришкою й дай настоятися.

Знайди 10 відмінностей.

Хто вилупиться з яєць?

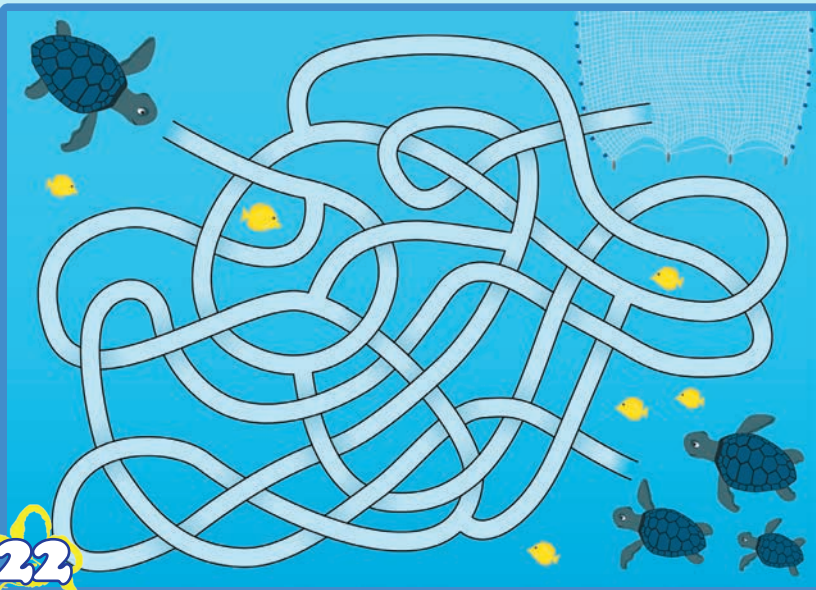
ящірка

курча

качка

змія

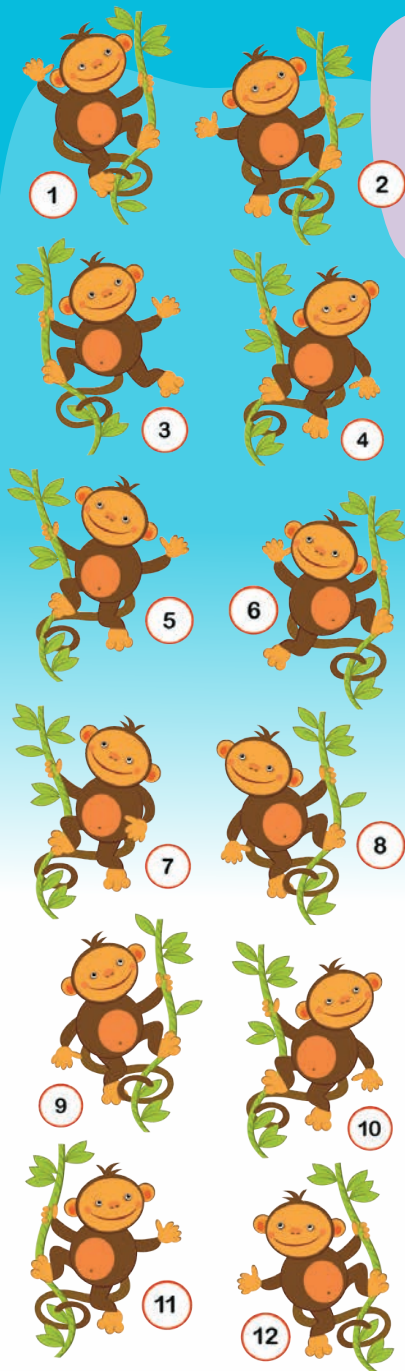
черепаха

Допоможи
мишці
подолати
лабіринт.

Допоможи мамі-черепазі
дістатися до своїх дитинчат, не
потрапивши до сітей рибалки.

Знайди
двох од-
накових
мавпо-
чок.

Розв'яжи при-
клади й розфар-
буй малюнок.

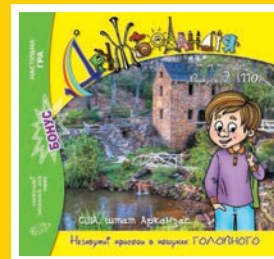
с. 23: мавпочки 4 і 10; с. 24: слони.

ВІДПОВІДІ:

Чудовий малюнок

У наступному номері:
подорож до США,
штат Арканзас

Якщо ви бажаєте переказати
кошти на розвиток журналу, ви
можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк
Аваль» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви.

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете,
написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також за-
телефонувавши за номером **0 800 30 20 20**.

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
tv.hope.ua

**Побувай з
нами там, де
ти не був!**

**Тебе
очікують неза-
бутні пригоди
в пошуках
головного!**

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура:
Ганна Борисовська, Інна Гунько
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38